

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Fizetésemelés.

Pécs, 1899. október 19.

Az egész ország igazgatását behálózta ezernyi szálaival a bürokratizmus. Hivatalt hivatal után szerveztek, úgy hogy vannak nagy számmal olyan hivatalaink is, a melyenkről a bürokratizmus óshazájában se merészeltek álmodni. A meglevő hivatalokban folyton szaporítják a hivatalnokok létszámát, úgy hogy maholnap többen lesznek a kormányzók, mint a kormányzottak.

Most aztán a közpénzen élők nagy seregei mind fizetésemelésről álmodoznak, mert nehéz az élet és nyomoruságos a jövedelem. Igaz, aláírjuk, hogy úgy van, de ez áll nemcsak a hivatalnokokra, de a társadalom minden osztályára. A folyton növekvő drágaság egyformán sujt mindenkit s a keresetük után élők jövedelmei egyik foglalkozási ágban sem emelkednek a szükséglethez mért arányban.

Hol itt az osztó igazság, hogy az élet nehézségeivel küzdő egyik fél, a tisztviselők anyagi gondjainak könnyítésére elvonjuk a szükségeseket a másik féltől, a bizonytalan keresettel bíró adózóktól, a kik csak úgy küzdenek az anyagi gondokkal, mint a tisztviselők.

Ennek dacára azonban a társadalom meghozza a maga áldozatát s ott, hol a kérdésbe beleszólása van, a törvényhatóságokban, városiakban és megyeiekben egyaránt, méltányosan emeli a tisztviselők fizetését.

Az állam azonban mitsem akar tudni a fizetés emeléséről és tisztviselőinek minden panaszára, minden alázatos könyörgésére csak egy felelete van: ráút az üres zsebére s azt mondja, ahol nincs, ott ne keress!

Furcsa egy alkotmány is az az államkassza. Mikor a tisztviselők kérik helyzetük javítását, akkor megmutatják nekik, hogy üres. Mikor pedig a pénzügyminiszter éljeneket akar aratni az országgyűlésen,

akkor kimutatja kétséget nem tűró vég-számadással, hogy csak egy esztendőről 23 millió fölösleg maradt benne.

Hát ugyan mire gyűjtögeti a tisztelt pénzügyminiszter úr azokat a rengeteg fölöslegeket, ha a magyar állam tisztviselői nyomorának enyhítésére nem jut belőle semmi?

Nos hát megmondjuk. Nem a mi számunkra, nem Magyarország szükségleteinek fedezésére, gazdasági és kulturális fejlesztésére préselik ki a magyar nemzet zsebéből azokat a fölösleges milliókat, hanem azért, hogy legyen mivel hizlalnunk a közös ügyeknek mindig éhes molochját s játszassuk Ausztriával szemben a gavalért, aki „nem fogad el ajándékot“.

Ezzel a jelszóval iparkodott annak idején Bánffy báró hangulatot csinálni a kvótaemelés mellett. Tessék összehasonlítani a két állam bevételeit s azok szerint megállapítani a kvótát. Persze, hogy Ausztriának kedveskedhessünk s a kvótánkat nekik tetsző mértékre fölserőlhassuk, nekünk évi 20—25 millióval többet kell kipréselnünk az adózóktól, mint a mennyire a parlament által megszavazott kiadásainkra szükségünk van.

Ausztria ellenben leszállítja adóit s fölemeli tisztviselőinek a fizetését, nehogy szabad rendelkezésre álló milliói maradjanak s hivatkozassék arra, hogy fizessen a közös költségekhez többet az az állam, a melynek fölösleges jövedelmek duzzasztják a kasszáját.

Azok a fölöslegek tehát a kvótaemelés megokolására s a fölemelendő kvóta fizetésére gyűjtetnek.

Mert ha mi magasabb kvótát fizetünk, akkor az osztrákok is majd könnyebben szavazzák meg a közös költségvetés emelését. Hisz eddig is csak az osztrákok fejtettek ki komoly ellentállást a hadügyminiszter exorbitáns követeléseivel szemben, noha a rengeteg hadügyi budget áldásait

csaknem kizárólag az osztrák ipar és kereskedelem élvezte.

Igy a katonatisztek fizetésének fölemelését évek hosszú során át hasztalan követelte a hadügyminiszter. Az osztrák delegáció stereotip válasza erre a követelésre mindig az volt, hogy addig, míg a polgári tisztviselők fizetései rendezve, anyagi existenciájuk biztosítva nem lesz, a katonatiszti fizetések emeléséről szó sem lehet.

Nos hát Ausztriának első gondját képzelte, hogy polgári alkalmazottainak szeresse meg a gondtalan megélhetés föltételeit s ezt keresztül is vitte: fölemelte hivatalnokainak fizetését. Most már jöhetnek sorra a katonák, Ausztria hajlandó ezek helyzetét is javítani, főleg ha a magyar kvóta emelésével ennek a fizetésjavításnak a súlya Magyarország nyakába szakad.

És a magyar kormány talán tanult valamit az osztrák eljárásból; talán ő is azt mondja katonáknak, hogy várjanak, mert előbb a polgári tisztviselőinek a helyzetét kell javítani? Szó sincs róla; a magyar kormány a polgári tisztviselőknek mondja, hogy nem javíthatja fizetésüket, mert nincsen pénz, mert ami van, az kell a katonatisztek fizetésének emelésére.

És Széll Kálmán már szépen meg is alkudott Krieghammer báró úrral a négy millióra rugó tisztviselői fizetésemelésre nézve. Ne mondhasa a német, hogy smucig a magyar; megadjuk mi a fényes uniformishoz az uri módot is, hadd koplaljon a civil bagázs, annak ugysem fáj olyan nagyon a koplalás, mert berendezkedhetik stilszerűen: az üres tálhoz odaülhet uraságoktól levetett kopott kabátban is.

Egy ideig ugysis nagy szorongásban volt a jó rájkrizminiszter atyai szive, mikor azt hitte, hogy az osztrák parlamenti háboru meghiusítja a delegációk összeülését s akkor kutba esik a hadügyi budget minden emelése. De Széll Kálmánnak is jó szive van és sietett biztosítani a fő-főgenerálist, hogy Magyarországnak

A pécs-baranyai központi takarékpénztár, részvénytársaság

közhírré teszi, hogy **1899. október 16. napjától kezdve**

az intézeti alapszabályok 20. §-ában körülírt további igazgatósági intézkedésig az intézeti pénztárnál eddig elhelyezett, valamint az ujonnan elhelyezendő takarékpénztári betétek után

4 és 1/2 százalékos kamatot

fizet és ezen kívül a betevők helyett viseli a törvényes betét-kamat-adót is.

Pécs, 1899. október hó 14. napján.

Az igazgatóság.

„ob schön, ob Regen“ nincs kifogása a tisztí fizetések emelése ellen.

Ennek most már az lesz a következtése, hogy mi idehaza szépen beállíthatjuk a fölemelt tételt a mi költségvetésünkbe és fizetjük akár jön létre a delegáció, akár nem. Majd talál ki a formulák nagymestere valami új formulát, hogy nekünk szabad legyen önálló rendelkezéssel is fizetnünk a közös kasszába tetszés szerint, — már t. i. a rajkkrizminiszter tetszése szerint.

H I R E K.

Pécs, 1899. október 19.

Rezervista bajok.

Az ellenőrzési szemlékből kifolyólag sok mulatságos eset fordul elő katonáknál.

Mert az öreg csontoknak, amilyen kitörhetetlen emlékezetükből a »jobbra nézz, balra át!« s a többi eféle fizikailag végzendő dolgok, éppen olyan kevésbé vannak tisztában a katonai tudnivalók szellemi részével.

Az ellenőrzési szemlén a többek közt kihirdetik azt is, hogy azok, akik valamely testi fogyatkozás miatt a szolgálatra képtelennek érzik magukat, jelentkezhetnek és majd az orvos megvizsgálja őket.

Az öreg csont, mikor ezt hallja, gondolkodóba esik. Azt sejtí hogy az orvosi megvizsgálás ingyen fog történni. Ami pedig magába véve is valami. Aztán meg azon kezd töprengeni, hogy vajjon nem volna-e neki valami baja? Milyen jó lenne, ha valamiképpen ki lehetne kerülni a még hátralevő feyvergyakorlatot, ellenőrzési szemlét, ördögöt, poklot! És hátha még hozzá jön a dologhoz valami . . . izé . . . rokkantsági culág, vagy mi a kánya is?

Ugyan azért, ha nem is itt mindjárt a szemlén, de később, mikor a beállott őszi csepergős idő miatt otthon ugysem lehetne valami hasznos dologhoz fogni, egy napon bebállag a városba a vén csont.

Kopogtat az aranybetűs kiegészítő iroda ajtaján; háromszor, négyszer, ötször, hatszor. Előbb csak úgy tompán, félénken; később aztán erősebben az öklével.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A pécsi egyetem.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A múlt nyáron, — mikor Vaszary hercegprimás mozgalmat indított egy katolikus egyetem felállítására iránt, — Grácban tartózkodtam, s a lapokból értesülve a tervről, studiózni kezdtem az ottani egyetemet. Most az őszszel. Hetyey Sámuel pécsi püspök nagylelkű adományáról épen akkor olvastam ugyancsak a lapokban, mikor a kolozsvári egyetemen voltam holmi rigorozálással elfoglalva. Mi természetesebb tehát, minthogy magam elé állítottam ezt a két kisebb kaliberű, vidéki egyetemet, s konzekvenciákat vontam a leendő pécsi katolikus egyetemre vonatkozólag, mert a pécsi egyetem, ha létesül, körülbelül hasonló viszonyok közé fogja magát felküzdeni. A budapesti egyetemet figyelmen kívül hagytam a párhuzam felállításánál, mert hisz az óriási látogatottságánál és remek felszereléseinél fogva a világ első egyetemei közé tartozik.

Hogy egyetem egyáltalán létezhessek, s működését kellőleg folytathassa, a nervus rerum gerendarumon, a pénzen kívül még hallgatóság, tanári kar és kellő felszerelés, mint alkalmas helyiségek, szertárak, könyvtárak stb., szükségesek. Hogy pedig a pécsi egyetemre ezen három szempontból jóslatot mondhasunk, az említett két egyetemet állítsuk a leendő pécsi egyetem mellé, s kezdjük az ősz-

Ott benn nincsenek hozzászokva a kopogtatáshoz s anélkül, hogy munkájából fölnézne, egyik idősebb irodista katona, sejtve, hogy nem a generális, nem türi tovább:

— Na! . . .

Az öreg csont erre aztán benyit, amivel egyidejűleg a kalap levétel táradalmain is át-esik. Megáll az ajtónál. Minthogy még mindig nem akarják észrevenni, egy kis ideig nézi forgatja a kezében levő kalapot, azután meg köhint is egyet-kettőt. Végre pedig mikor már sokalja a dolgot, egyik irnok káplár háta közepére szegezve tekintetét, megszólal:

— Kapitány ur, jelentem alázatosan, zug a fejem . . .

Erre aztán a tollak zavartalan sercegését egy visszatartatlan hahota váltja fel, mert a szemfüles irnokok csak rá néznek az atyafira és tudják, hogy hányat ütött az óra.

A belső szoba asztalánál motoszkáló kapitány is kiszól a félig nyitott ajtón:

— Was sagt er? . . .

Egyik német ajku irnok megmagyarázza a dolog mibenlétét; egy másik pedig az atyafinak a szolgálatképtetenséghez mégkívántató kellékeket:

— Menjen haza barátom és ha majd például . . . eltörik a lába, akkor bejöhet. Akkor fölülvizsgáltatjuk.

Most pedig egy szinte az ellenőrzési szemlén keletkező ugyan, de nem annyira mulatságos, mint inkább tanulságos esetet mondok el.

Az esemény főszereplőjét Angyal Jánosnak fogom nevezni. Angyal János gallérján egész csomónyi csillagokkal ellátott vitéz. A polgári életben pedig ujdívatu nyakkendő, mélyen kivágott mellényes, frissen vasalt fehéringes, sárga-keztüös és gombos cipőkben járó hivatalnok uri ember.

Ezen módon kihuzakodva jelent meg az ellenőrzési szemlén is, a hol egyik tényleges állományu, egy kissé tul bajtársias érzelmű főlebbvalója, a könyvecskék bélyegzése, látmozása közben már közeledésekor szólit neki:

— Minek jössz te ide hé? . . . Hisz a kít a feyvergyakorlat alól fölmentenek, az a szemlén nem tartozik megjelenni . . .

Más emberfia örülni szokott az ilyesminek. Először azért, mert föllebbvalója már messziről megismeri és bizalmasan megszól-

szehasonlítás mindjárt az egyetem tárgyán, a hallgatóságon.

A gráci és kolozsvári egyetemnek évente körülbelül 1200 hallgatója szokott lenni. Ezek közül túlnyomó a jogász. Mindkét helyen 600. Van aztán ezeken kívül még Grácban 80 theologus, 400 medikus, 120 filozopter és 60 gyógyszerész. Kolozsvárt pedig 300 filozopter, 250 medikus és 50 patikárus. Ez utóbbi még ezidőszertint nem teljes egyetem, a mennyiben theologiai fakultása nincs. Ezt a számot természetesen a más felől jövő szigorlók kiegészítik 2000-re.

A pécsi egyetem hallgatói száma eleinte 450—500 között fog ingadozni. Lesz 50 theologus, 300 jogász és vagy 100—150 filozopter. (Az orvosi fakultás nagy igényeinél fogva ugyis csak később lesz felállítható.) Ez a szám lassankint fel fog emelkedni a fenti nivóra. Nagy segítség lesz itt az egyetem felekezeti jellege, a mennyiben a tanítással foglalkozó szerzetes rendek bizonyára nagy előszeretettel fogják igénybe venni a katolikusok saját külön egyetemét. A jogász magától terem, mint eső után a gomba, a theologiai fakultás szükségletét pedig saját egyházmegyénk és a környékbeliek el fogják láthatni.

Ez a szépszámú hallgatóság mint testület nem fog úgy részekre szakadozni, mint az a németeknél van szokásban. Grácban van vagy 30 Burschenschaft 40—50 taggal. Van külön Burschenschaft az erdélyi oláhoknak és száznaknak, van a horvátoknak és tótoknak, csak a 30—40 magyar nem áll össze ilyen kompániába, mert hiába, nincs a vérükben. A

litja, másodsor mert hamarosan szabadul a szemlétlől.

Nem így Angyal ur.

Neki nem imponált a dolog. Nem különösen a »te« féle bizalmaskodás. Dehogy hagyta annyiba. Haza ment rögtön. Papírt, tollat, tintát vett elő és följelentést csinált, elmondva abban, hogy ő sem most, sem tényleges szolgálata idején nem viselkedett úgy, hogy vele szemben a »te« megszólítás valaki megengedhetné magának. És orvoslást kért, orvoslást! Fölindulásában a magasabb állásuakkal szemben tanusítani szokásos tisztelet nyilvánítását és szerénységet is kihagyva a följelentés stilizálása közben.

Az Angyal ur által címzett parancsnokság le is adta annak rendje és módja szerint az elmaradhatlan »orrt«-t, mondván kemény hangon, erős száru betűkkel az ügyirat hátlapján:

. . . . . figyelmeztelendő, hogy jövőben az a'antasabbak iránti magatartására vonatkozó előírást szorosan szemelött tartsa.«

Hát eddig egész rendjén ment a dolog, csak hogy még következik valami.

Mert ugyanis Angyal János nemcsak a tapintatos irálymodorról, hanem elfelejtkezett egy másik § ról is, melynek kivonata pedig katonai igazolványi könyvecskéjében is benne van és a mely így szól:

»A nem tényleges állománybeli legénységnek, katonai szolgálati ügyeket tárgyazó összes beadványai, (folyamodványok, panaszok) a mennyiben azok az ellenőrzési szemlén szóba hozhatók nem volnának, az illetőségi, esetleg a tartózkodási hely járási tisztviselője útján, az illetékes kiegészítő parancsnoksághoz terjesztendő fel, mely aztán vagy saját hatáskörében intézkedik, vagy a dolgot fölebb küldi.«

De Angyal ur nem ez értelemben cselekedett, hanem fölküldte az irast a legmagasabb katonai parancsnoksághoz, mely aztán nem felejtkezett el az »orrt« leadásával egyidejűleg ekként rendelkezni:

»Ezen ügydarab megfelelő módon előjegyzendő és a szóban levő nem tényleges állományu egyén, a legközelebbi feyvergyakorlatra való bevonulásakor a szolgálati ut-

magyar egyetemeken, de más főiskoláinkon is, csak egy testületet alkotnak a polgárok. Igaz ugyan, hogy a baráti érzés, az önfejlődés stb. nem fejlődhetik ki annyira, de viszont az összetartozandóság és az egyetem egysége sokkal hatalmasabban és szebben nyilatkozik meg a magyar »Egyetemi Kör« által, mint az atomizáló Burschenschaftok útján.

A tárgyat előre tettem, hogy legyen az alanynak mit munkálnia. Az egyetem alanya a tanári kar. Ez az, mitől legtöbben félnek, hogy ezt nem lehet majd kellőleg összeválogatni az új egyetemre. Én ettől nem félek. Mert eltekintve a két egyetemünkön lévő, címzetes, nyilvános, segéd- és magántanárok nagy számától, már csak a mi helyi viszonyaink is kellő garanciát nyujtanak a szellemi erők tekintetében.

A most meglévő kis theologiai tanfolyamnak is kiváló tanárai vannak. Kivülök még többen vannak az egyházmegyében, kik tanulmányaikat Rómában, lunsbruckban, vagy valamely nagyobb hittani egyetemen végezték, sőt még jogi vagy filozófiai képesítést is szerettek. Itt tehát nem lesz hiány.

Jogakadémiánk multja bizonyítja és kezeskedik róla, hogy a jogi fakultás is jó kezében leendő. Hisz a budapesti egyetem tanárai közül Antal Gyula és Herczegh Mihály, a kolozsváriak közül pedig Lukács Adolf, Werner Rezső, Kunz Adolf s a most kinevezendő félben levő Kossutány Ignác mind Pécsen kezdtek tanári pályájukat s részben huzamosabb ideig működtek itt. De a jelenlegi tanári kar

mellőzése miatt szigorúan felelősségre vonandó.

Hát ilyenek is történnek az ellenőrzési szemlén.

Ö. B.

Napirend 1899. október 20-án.

Naptár: péntek, okt. 20. — Róm. kath.: János. — Prot.: Vendel. — Görög-kel.: (okt. 8.) Pelágia. — Zsidó: Marcheswan 16. — Nap két 6 óra 28 perckor; nyugszik 5 óra 2 perckor. — Hold két 6 óra 1 perckor délután; nyugszik 8 óra 44 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, hűvös idő várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 8 órakor.

Színház: Gyurkovics leányok; életkép.

— (A pécsi »Jogakadémiai Olvasókör«) által f. hó 21-én (szombaton) A »Vigadó« dísztermében felerészben a »Jogász-Segélyző-Egylet« pénztára, felerészben pedig az »Olvasókör« könyvtára javára rendezendő felolvasó estély műsora a következő: 1. Pán halála. Költemény Revicky Gyulától. Szavalja Végh József j. h. 2. Ophelia örülési jelenete »Hamlet«-ből. Thomastól; átirta: Allaga Géza. Cimbalmos előadja: Fodor Janka. 3. A béka. Költemény Kozma Andortól. Szavalja Hadrig Anna a pécsi Nemzeti Színház tagja. 4. Az Istenítétek. Irta és fölolvassa dr. Késmárky István jogtanár. 5. a) Bihari érzélgője. Cimbalmosra átirta Molitorisz J. b) Klarinétos az én nótám fujja . . . »Csak egy szép lány van a világon . . .« Cimbalmos előadja Fodor Janka. 6. Házassági ajánlat. Monológ Gárdonyi Gézától. Előadja Sey Oszkár j. h. 7. a) Szerelmi eskü Lecoquetól. b) Sovatai bucsu Szentirmaitól éneklő Mezei Andor, a Pécsi Nemzeti Színház tagja. Zongorán kíséri Simándy József karnagy. 8. a) Csók keringő L. Ardittól. b) Magyar népdalok. Éneklő Tibor Lórika a Pécsi nemzeti színház tagja. Zongorán kíséri: Simándy József karnagy. Belépti-díj: számozott ülőhely 2 korona, állóhely 1 korona. Jegyek válthatók: Domján I. könyvkereskedésében és este a pénztárnál. Felülfizetéseket a jótékony célra való tekintetből köszönettel fogad és hírlapilag nyugtázza a rendezőség. Kezdeté este fél 9 órakor.

— (Uj nyugdíjintézet alakulása Pécsen.) A magántisztviselők országos nyug-

is teljesen meg fogja állani helyét, a szükséges létszám kiegészítéssel az egyetemen is.

A filozófiai fakultás tekintetében elég lesz a pécsi középiskolának országszerte elismert jóhírnevére hivatkoznom, s rögtön nyilvánvalóvá válik, hogy ezen a téren sem vagyunk szegények, s így, ha — mint feljebb említettem — nem is volnának az egyetemeken kiképzett szaktérfiak, kik igen szívesen elvállalnának egy-egy katedrát az új egyetemen, még sem jönnének zavarba a tanerők hiánya miatt, mert Pécs immár oly kulturváros, hogy maga is képes lenne szükség esetén kellő mennyiségű és minőségű tanárt szolgáltatni az egyetemnek.

* * *

Volna tehát már tanár és tanítvány, most még alkalmas helyiségekről is kell részükre gonoszkodnunk, mert elmúlt már az aristotelesi idő, amikor ide-oda sétálgatva öntötte a mester a tudományt a tölcsérbe. Mai nap már díszes palotákba vonul a tudomány.

Az egyetemet a mai liceumi épületben is el lehetne helyezni. És pedig a most ott lévő magánlakások, bolthelyiségek és a tanítóképezde kiköltöztetésével kevés átalakítás után elhelyezhetők volnának a földszinten a rektori és dékáni hivatalos helyiségek, az első emeleten a theologia és a díszterem, a második emeleten a jogi fakultás. A Percel-utcai részen emelendő volna egy két emeletes új épület a filozófiai fakultás részére. A szertárak és könyvtárak mindjárt ott helyben talál-

dijegyesületének Pécsen is fiókja alakult s most az a céljuk, hogy a pécsi választmányt megalakítsák. A múlt évben a Nemzeti Kaszinó földszinti éttermében tartották az összejövetelüket, az idén újból rendezik a pécsi választmányt, de az összejöveteleket ezután a secessió sörödében, a Bedő kávéházban tartják minden szombat este. Az első ily összejövetel holnapután, szombaton este lesz, mikor is az érdeklődőket szívesen látják vendégekkül.

— (Egyházmegyei hírek.) Hetyey Sámuel megyéspüspök tegnap Szent-Lászlóra kiutazott. — Belyei plébánosá Ambach Mihály, baáni segédlelkész mutattatott be kánoni beruházás végett a püspöknek. — Dr. Wurster József kanonok és Döbrössy Alajos, tb. kanonok, tanítóképzőintézeti igazgató Budapesten ma legfelsőbb királyi kihallgatáson voltak. — Jakab Béla, új misésáldozár, belyei segédlelkésznek küldetett ki.

— (Szemle a csendőrségen.) Gróze Győző őrnagy, a székesfehérvári VI. számú csendőrkerület helyettes parancsnoka, jelenleg a pécsi csendőrszárny szakaszai felett tart szemlét. Az őrnagy szemléljét a napokban fejezi be Pécsen s innen utazik vissza kerületi székhelyére, Székesfehérvárra.

— (Mentőegyesület szervezése Pécsen.) Végre egy régóta nagy hiányt pótló intézmény néz a megvalósulás stádiuma elé; mentő egyesületet fognak Pécsen felállítani Dr. Kresz Béla, az országos mentőegyesület elnöke személyesen jön le Pécsre és itt a mentőegyesületet szervezni fogja. Nagyobb felolvasásokat fog rendezni s itt is marad, míg a jelentkezett mentőket a legelső oktatásokban nem részesíti. Dr. Kresz Béla, az országos mentőegyesület elnöke dr. Flóris Endre vendégszerető hajlékát (Király utca 26.) fogja mindaddig igénybe vanni, míg városunk falai között időzik és a mentő egyesület szervezését Pécsen be nem fejezi.

hatnak helyét, míg a vajudó városi és püspöki muzeumok, bár az egyetemnek szintén kiegészítő, más földel alatt is találhatóának maguk részére otthont.

Ha már most mindezekhez hozzáképzéljük, hogy a város a Király és János-utcáknak a mostani Poszek-féle háztól a Flórián-utca sarkáig terjedő részét — mely ugyanis nagybára dülékeny, régi földszintes házakból áll — kisajátítaná s azt parkirozva, »Hetyey-tér« néven adná át a közforgalomnak, akkor igen szép képet nyerünk leendő egyetemünkről. Ha nem is lesz impozáns, mint a gráci, mely egy nagy parkban van pavilonszerűleg elszórva, mégis az ujonnan épült kolozsvári egyetemenél sokkal impozánsabb, mert ez szűk utcákba el van dugva, sőt a jogi fakultás egészen egy kutyaszoritóba szorítottatott s a nyájas idegen órákhoz az ügyeleghet az egyetem körül, — hacsak valami benszűlött utba nem igazítja, — magától soha rá nem talál.

Ezt mindenesetre el kellend kerülni. Legyen az egyetem olyan helyen s legyen olyan külseje, hogy az már messziről árulja el magát, akkor kedvvel fogják a hallgatók messze földről is felkeresni, hirneve pedig, — ha a szellemi élet kellő intenzív művelésben részesülend, — az egész világon el fog terjedni s Nagy Lajos elégedetten tekint alá a menyországból, mert a magból, a melyet ő 1367-ben elvetett, 600 évvel később erőteljes fiatal csemete hajtott ki.

Györkö Kálmán.

— (Harc az árvák pénzeért.) Zajos megyei közgyűlése volt legutóbb Somogy-megyének, a hol azon vitatkoztak, hogy melyik takarékbán helyezték el az árvák pénzét, a vármegye árvaszékére bizott körülbelül félmillió frtot. Őrgróf Pallavicini Ede és gróf Széchenyi Imre azt indítványozták, hogy az árvák pénze az Országos központi hitelszövetkezetbe helyeztessék el, mert az állami biztosíték alatt áll. Ugron Ákos pedig tiltakozott az ellen, hogy a somogy megyei takarékpénztári igazgatók, a kik megyei bizottsági tagok, részt vehessenek a szavazásban. És csodálatosképpen mind a mellett, hogy többségben voltak Pallavicini indítványának pártolói, a főispán Pallavicini indítványának elejtését mondta ki határozatképen. Kimondták, hogy az árvák pénzét nem a somogyvidéki pénztárakban, hanem a somogy megyei és kaposvári takarékpénztárban fogják elhelyezni. Óriási elégtelenséget keltett a főispán e kijelentése, nem csupán azért, mert a főispán, mint az egyik intézet elnöke, a saját intézetébe helyeztette az árvák pénzét, hanem mert a somogy megyei takarékpénztárnak csak 80.000 frt az alapítókéje, hol tehát a biztosíték egy fél millió árvapénzre? Ez eljárás ellen gr. Széchenyi, Pallavicini, Somssich és Ugron Ákos felebbeztek a belügyminiszterhez.

— (Razzia.) Az éjjel razziat tartott a rendőrség Selényi Antal rendőrbiztos vezetésével. A razzianak, mondhatni, fényes eredménye volt, mert tizenhat hely és munkanélküli egyént tartóztattak le, kik már napok óta csavarognak a városban. Az elfogott csavargókat egyelőre fogva tartják s ha illetőségi helyüket kipuhatolják, haza fogják őket toloncolni.

— (Vak tüzilárma.) Tegnap este kilenc óra után tüzet jelzett a toronyőr a központi tűzörségnek. A tüzet a Bedő-kávéháznál levőnek jelezte, azonban szerencsére csak vak tüzilármanak bizonyult az egész dolog. Ugyanis egyik kéményből — úgy látszik — a túlfűtés miatt erős szikrák pattantak ki és ezt nézték kéménytűznek. Egyébként mi baj sem történt.

— (Pinceásók.) Már-már a végét járjuk a szüreti időnek s most, mint háború után a csatamezőt ellepik a hullafosztogatók, akként teremnek egymásután gombamódjára a szőlőtolvajok, kik bár ujjukat sem mozdították meg a termelés nehéz munkája körül, mégis szinte jogot formálnak hozzá, hogy nekik is legyen boruk. Nincs az a nap, melyen ne kapnánk hírt a pincetolvajlásról s kitudja, hány ilyen lopás történik anélkül, hogy nyilvánosságra kerüljenek. Az elmúlt éjjel is — mint értesülünk — Farkas József, szent-lászlói lakos pincéjében jártak tolvajok, kik alá-ásva a pincét, aból körülbelül 20 liter idei bort emeltek el. Hogy kik voltak a tettesek, azt nem tudni s azért most megindították ellenük a nyomozást.

— (Elkobzott fegyverek és a vadászok.) Amint elérkezik a vadászás ideje s a nimródok tekintélyes számban ellepik az erdőt, mezőt, a nyáron át babéraikon pihent vadászok is felütik fejüket s megkezdik működésüket mert persze, midőn hangos a puska-dörgéstől erdő, mező nem egykönnyen hallani meg a vadászó puskájának dörejét, mely mintha

nem is úgy volna mint a többi tisztességes fegyverek. És ezt tudva, a hatóság emberei kettőzött figyelemmel keresik ilyenkor a megadóztatás alól elvont puskákat, melyeket felalálva, gyakran kézrekerül az orvvadászok tekintélyes része is. A napokban számos járási községben tartottak ilyen fegyvervizsgálatot a hatóság emberei, mely alkalommal ismét nyolc darab olyan puskát találtak, melyek nem voltak bejelentve. S így nincs kizárva, sőt valószínű, hogy nemsokára néhány elcsipett vad-
orzóval is fog szaporodni az események száma, mert bizony — bár nem akarunk senkit sem gyanusítani — nem ritka dolog, hogy a be nem jelentett fegyver gazdája a tilosban szokott nimród szenvedélyének áldozni.

— **(Hivataliszolga kerestetik.)**

A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóságnál egy hivataliszolgai állás van üresedésben. Pályázati kérvények december 10-ig adhatók be a pénzügyigazgatósághoz.

— **(Nyulgátak leszerelése.)**

Már midőn olvasóinknak legutóbb a Duna apadásáról és az árvízveszedelem megszüntéről számoltunk be, megemlékeztünk az árvízvédelem alatt felállított védtöltések és nyulgátak leszereléséről. Mint értesülünk a Duna folytonos apadása folytán, néhány nap előtt elérte a folyam rendszeres vizállását, s Mohácsnál már tegnap be is fejezték a véd és nyulgátak leszerelését. Most csak helyenként a víz stagnálása alkalmával megromlott töltéseket javítják még, azután remélhetőleg hosszú időre pihenni fog az ásó kapa s mi sem emlékeztet a kiállott félelemre, melyet a fenyegető árvíz veszedelem okozott.

— **(Csizmák az országuton.)**

Az árpádi országuton a járók-kelők egy pár vadonutuj csizmát találtak az országuton. Hogy a lábbeliek miként kerültek oda, azt nem tudni. Elvesztette-e valaki, vagy talán mint lopott jószágot dobta el a lopó mestere, azt majd a megindított nyomozás fogja kideríteni. Az árpádiak közül eddig senki sem jelentkezett a csizmák irányában.

— **(A szagos városháza.)**

Hamlet ur, a dán királyfi, a színházban éppen tegnap este biztatgatta a szegény Joricknak koponyáját, hogy menjen és mondja meg asszonyainak, hogy kenjék vastagon tele arcaikat festékekkel és szagos kenőcsök buja illatával tegyék érdekessé testük bájait. . . . És ime, a szegény Jorick, ugylátszik, az éjjel a torony

alatt járt s ott hirdette a festék és parfüm hódító varázsát, mert ma reggelre csupa szagos lett az egész városháza. A ki belépett a folyosó ajtaján, annak orrát valami erős illat csapta meg s ez az illat kísérte végig a lépcsőn föl az első, no meg a második emeletre is. Olyan erős parfüm, vagy még erősebb illatos olaj szaga volt ez, mely az egész városházát belepte s arra a hitre vezette az embereket, hogy a roskatag, vén alkotmány megbolondult, hogy matuzsálemi korban kendőzi magát. Végre azután minden lébenkanál riporterünk előtt meg lett fejtve a titok. Még a Simon-féle boltban történt inas-öngyilkosság alkalmából lefoglalt folyadékokat tartogatnak a földszinti folyosóról nyíló kamrácskában s ott az egyik üvegben diófa olaj van. Az üvegből az éjjel az olaj nagyrésze kiszivárgott s ez tette szagossá a városházát. A mit ezennel konstatálunk jó öreg városházunk puritán erkölcsökének megvédése céljából!

— **(Összeesett az utcán.)** Ily címen megirt tegnap, hogy egy ismeretlen asszony a szigeti-országuton összeesett s eszméletlen állapotban szállították be a kórházba. Ma már annyira magához tért, hogy megmondhatta a nevét. Maurer Jánosnének hívják s kint lakik a Makár-hegyen. Hirtelen betegségét váratlanul jött gyengeség okozta s még pár napig a kórházban marad ápolás alatt, hogy erőre jusson.

— **(Ujraoltások.)** A kerületi orvosok az iskolákban megkezdték a himlő elleni újraoltásokat. Azonban nemcsak az iskolásgyermekeket oltják újra, hanem mindazok jelentkezhetnek naponként újraoltás céljából, kiknek gyermekei még nincsenek újra oltva, a mit a törvény is megkíván.

— **(Lopják a fát.)** Az erdőőrök a napokban panaszt emeltek a községi elöljáróságnál, hogy a magyar-egregyi erdős eddig ismeretlen tettesek, az erdőtulajdonosok által kivágatott s ölekbe rakott fát lopják, s dacára a kettőzött éber figyelemnek, nem lehet a tetteseket rajta csipni. Miután nem lehetetlen, hogy a tettesek a szomszédfalukból vagy tán messzebből is járnak az erdős részre fát lopni, az ottani községi elöljáróság értesítette a járási községeket, hogy az erdőt erélyesen őriztessék s a tettesek után nyomozást indítsanak, talán így kézkerülnek a tolvajok.

— **(Felpofozott suszterinas.)** Nem ritkaság a mai világban egy felképzett suszterinas, sőt talán maguk a derék süvölvények bámulnának legnagyobbat, ha anélkül nyugod-

nék le a nap, hogy néhány nyaklevest kaptak volna. Azonban ez a szóban forgó nyakleves nem volt hivatalos pofon, mint a milyeneket a mester urak osztogatni szoktak, hanem oly körülmények között csattant el, melyek azt bizonyítják, hogy berugott állapotában még az egyébként intelligens ember is csak részeg ember. Az történt ugyanis, hogy Milder József pécsi suszterinast a gazdája két pár cipővel küldte el hazulról, melyek közül egyik pár Sebők Gyula a »Korona« vendéglő tulajdonosáé volt. Midőn Milder József a korcsmába lépett elfelejtette levenni a kalapját, mi annyira dühbe hozta az ott mulatozó Freidenfeld Mártont, hogy a fiatal gyereket olyan formán találta arcul ütni, hogy az eszméletlenül esett el. Néhány percig tartott, míg a fiut a korcsmáros magához tudta téríteni, de még akkor is szédült a feje a kapott ütéstől. Hatalmas markai lehetnek Freidenfeldnek, de az a tegnapi verekedés aligha válik dicsőségére. A pofozkodó »illemtanár« ellen különben megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(Éjszakai láz.)** Különös jelenséget észlelnek egy idő óta Hátsó-India rizsmezőinek, de még inkább Senegal mocsarainak tájékán. Mintha a földből mérges gázok szállnának ki, amelyek mint valami ólmos élm nehezdednek az emberre és kihozzák egészen a sodrából. Az ott járt tengerészek nem tudják elfelejteni ezt az átélt állapotot, ezt a sajátságos betegséget, amely mint az emlék, évek múlva is föl-fölujul. Mikor virágzani kezdenek a rizsmezők, akkor terjed az éjszakai láz, amely rendszerint naplemente után vesz erőt az emberen. A láz úgy kezdődik, hogy az ember érthetetlen ismeretlen okból nagy-szerűen kezdi magát érezni, a szellemi élet egyre élénkül, a képzelődés szárnyai megerednek és az ember lehetetlen terveket sző, óriási dolgok gyerekjátékként tűnnek föl előtte. Olyan melodiák, amelyeket utcagyerekek szoktak énekelni, wagneri zenének tűnnek föl. Lassankint azonban borzasztó fejfájást és szomjuságot érez az ember. Reggel felé a láz csökken s a test megmerevedik.

— **(Jutalmat neki!)** A mai világban, midőn a rendőrség kihágási iktatójának számát tekintélyes mennyiséggel szaporítják a rossz cselédek, kik vagy meglopják gazdájukat, vagy megszöknek helyeikről, valóban ritka az olyan hűséges cseléd mint Anducsics Zsuzsanna, ki Nagy-Kozáron már huszonöt év óta hűségesen szolgálja a gazdáját, mit különben a bizonyítvánnyal is igazol, melyet a vármegyéhez küldött kérvényéhez csatol, s melyben — hallva a cselédek megjutalmazásáról, a maga részére is némi elismerést

A „Baranyamegyei Hitelintézet mint részvénytársaság“ czég

a mai napon kelt igazgatósági határozatával

1899. október 16-tól kezdve

úgy a régi, mint az újonnan ott elhelyezendő betétekre a betétkamatot

5%-ra

felemelte és ezenkívül a betevők helyett a betét kamatadót is fizeti.

Pécsett, 1899. október hó 16.

Az igazgatóság.

A pécsi kölcsönös segélyező egylet

a nála elhelyezve volt s ennekutánna elhelyezendő takaréktári betétek után 1899. évi október hó 18-tól kezdődőleg

4½% kamatot

fizet s úgy mint eddig, továbbra is viseli a 10%-os tőkekamatadót.

kér negyedszázados híj szolgálatáért. A derék leány, — mert a 45 éves Anducsics Zsuzsánna hajadon még, méltán megérdemli az elismerést, tehát tisztelt megyei urak — jutalmat neki!

— **(Fortuna otthona.)** Az osztály-sorsjáték utolsó húzásán a 600,000 koronás jutalom nyereségy a rendkívül szerencsés és hírneves Gaedicke A. főgyűjtődéjében (Budapest, Kossuth Lajos-utca 17.) vásárolt 62.551 számú sorsjegyre esett. Ezen főelárusító kifizetett már vevőinek egy 400.000 koronás főnyereségyt, kétszer 100.000 koronás főnyereségyt, háromszor 60.000 koronás főnyereségyt. I. osztályu sorsjegyek ezen szerencsés főelárusító-nál már most kaphatók.

Művészet, irodalom.

○ **Hamlet.** Shakespeare, a britt szellemóriás, mióta megírta a dán királyfi ködös, borongós históriáját, mely őseemberek ősvétkeit hozza a színpadra, a hol azok egyik percben vérben gázolnak, a másik pillanatban az idealizmus egébe szállnak, — azóta minden valamire való színésznek a vágya volt Hamletet legalább egyszer »alakítani«. A drámai színész talentumát Hamlethez mérte évek óta és ahhoz méri ma is. Ez magyarázza aztán meg, hogy Sarah Bernhardt is nekimerészkedik Hamlet eljátszásához s egy Salvini, egy E. Kovács Gyula körútra indulnak az ő Hamletjükkel. Mi pécsiek oly szerencsések vagyunk, hogy Salvinit is, E. Kovács Gyulát is láttuk ebben a szerepben, nem is említve, hogy a pécsi szintársulatok ambiciózus drámai hősei, egy Mészáros és Csiky László szintén megpróbálkoztak vele. És most legújabbán a szintársulat jelenlegi drámai hőse, *Bakó László*, kinek

eddiggi fellépése mind a legteljesebb sikerrel járt, ambicionálta magának, hogy megjátsza nekünk Hamletet, jobban mondva, bemutatja, milyen ő Hamletben.

És csakugyan a Bakó László Hamletje egy magával Bakó Lászlóval. Az ő saját énjéből fakad és saját énjébe tér vissza. Közben azonban erőt vesz, megizmosodik és nagygyá lévén a britt szellemóriás eszméinek ő eredeti forrásától, az összhatást úgy éri el, hogy az eredettől a végezetig nem Bakó ő többé, hanem a kesergő, tépelődő, tétovázó, majd kegyetlenül gyors boszuállásra kész Hamlet, a hogy bevette magát az előadó lelkébe, mikor az tanulmányozta, idegszálakra bontotta és analizálta jellemét. Éppen azért nem is teszünk összehasonlítást az ő Hamletje és az ezelőtt látottak között. Csak konstatáljuk, hogy igaz és nagy volt az övé is, a milyen igaz és nagy volt Salvini, vagy E. Kovács Gyula, mint Hamlet. Nagystilű alkotás, erős konturokkal kidolgozva, az ő Hamletje. Kül-sőségekben a legegyszerűbb, hacsak azt a világfájdalmas, szinte Krisztusfejhez hasonló maszkirozást nem tekintjük. Belsőleg azonban annál nagyobb szabású. A hogy kesereg atyja elvesztén, anyjának új házasságán, a hogy töpreng ennek okán, s mikor megtudja s a hogy prófétalelke sugallata beteljesülésének megörül: mindezt oly széles mederben, oly erős vonásokkal dolgozta ki, hogy szinte fárasztólag nehezedett a teher az ajkaira. Talán ez is volt oka annak a pár nyelvbottlásnak, a mit a jellemalkotás, lelkivivódás ábrázolása közben, mondandó szavaira gondolva, véletlenül elkövetett. De nagyobb, folyton nagyobb lett, a hogy előkészítette az egérfogót a gyilkos mostoha apa számára s eközben szerelmét, mindenét lerázva magáról, elmélkedett az emberek gonoszságáról. De legnagyobb volt a bizonyosság megszerzése után az anyjá-

val való jelenetben és Ofélia sirjánál, valamint a végezetben, mikor leszúrja a mérgezett karddal gyilkos nagybátyját és a kielégített boszu vad érzetével döfködi a lába alatt vonagló testet. Nem volt változás, mely után kétszer-háromszor és felvonásvég, hogy ötször-hatszor ne hívták volna a lámpák elé.

T. *Hadrík* Anna Oféliája maga volt a megtestesült báj, tisztaság és poézis. Az örü-lési jelenetben szinte a nagyszerűségig megható volt, a miért nyílt színen is tapsvihart aratott. V. *Agh* Ilona méltóságteljes, szép királyné volt. Érzéssel és drámai erővel játszott. Ők ketten teljesen méltó partnerek voltak Bakó mellett. *Bátosi* már igen halványan játszotta meg a gyilkos nagybátyját és kezdetben ugyancsak skandalta a jambusokat. *Delli* Lajos Horációban kifogástalan volt; Rosenkrantz (*Nádasy*) és Gúldenstern (*Zajonghy*) urakról azonban nem mondhatjuk ezt. Meglátszott rajtuk, hogy csak gyorspostával citálták őket Helsingörbe, a hol nagyon idegenül érezték magukat. *Baróthy* I. a színész aszszonyság szerepében még ehhez kíváncsi is volt; mikor a királyi palotában megjelent a színész-truppjával, ugyancsak tekintgetett bal-felé, pedig a királyi palotában nem voltak — páholyok. A színházi jelenetben azonban elég érzéssel szavalta el mondókáját. *Sebestyén* Géza a színészkirályt pompásan adta és drámai erővel előadott szavataért nyílt színen megtapsolták. Jók voltak még *Sarlay*, a sirásó és *Könyves*, Laertes szerepében. *Németh* János, mint Polonius, gyakori derűtséget keltett. Az előadás egynegyedtizenkettőkor ért véget. Bizony a szünetek ez időnek szavakban való kiírásánál is hosszabbak és unalmasabbak voltak. (→)

Mikor fájdalma kitombolta magát, vagyis mikor már egészen befészkelte magát szívébe, úgy, hogy azok iránt a dolgok iránt sem tudott többé érdeklődni, melyek azelőtt minden figyelmét lekötötték, egyszerre csak megint eszébe jutott a »nagy agyrém« dala.

. . . Nos, meg vagy elégedve a sorssal? . . . én már mindenemet elveszítettem . . . szegény vagyok! . . .

Valamikor még csak nem is sejtette, hogy a »nagy agyrém«-nek milyen igaza van. . . .

Január első napjaiban ismét műtermében találjuk Gertrudot. Mindenki konstatálta a változást, mely rajta rövid idő alatt végbe ment.

A különböző megjegyzések közt kétségkívül legtel-tűnőbb volt a Losoncyé, a ki nemrégiben Hudry Menos akadémiaján kezdte meg tanári működését. Losoncy véleménye szerint Gertrud nemcsak hogy fáradt és halvány, hanem egyuttal levert is és a legnagyobb mértékben unalmas. Ehhez hozzájárul még az is, hogy mit sem ad magára. Ruházata elhanyagolt, haja pedig mindig borzas. Fájt ugyan ez neki nagyon, de mégsem tudta magát rászánni arra, hogy részvételtjes kérdésekkel közeledjem hozzá, mert nem akarta fölébresztteni a bensejében szunynyadó érzelmeket.

Hogy egy kicsit jobb kedvre hangolja Gertrudot, fölkererte, hogy a legközelebbi képtárlat számára fessen valami képet. Már úgy is sokat haladt az utóbbi időben, úgy, hogy most már éppenséggel nem kell tartania attól, hogy munkáját olyan szemmel nézik majd, mint a milyennel a kezdő kísérletezők dolgait szokták nézni, Losoncy megígérte, hogy majd a feldolgozandó tárgy kivá-

Mikor aztán elkészült a levelével, egy hasáb fát dobott a tűzre, hogy teát melegithessen magának. Azután pedig az íróasztal fiókját kinyitva, összeszedte az összes leveleket, melyeket Bill neki irt, elolvasta valamennyit, az elsőtől az utolsóig. Ez volt az ő karácsonyi öröme.

Egyszerre összerezzen. Valaki csengetett. Azután valaki fölnyitotta az ajtót. A portás volt, a ki egy levelet lobogtatott a kezében — egy levelet Amerikából, Bill-től. Hirtelen olyan öröm fogta el, hogy nem fojthatott el egy hangos kiáltást. Hogy a levél épen karácsony előestéjén érkezett meg, örömeben egy két francost adott a portásnak, aki nem tudta mire vélni ezt a nagy áldozatkészséget.

Mikor a portás eltávozott és ő egyedül maradt, óvatosan felbontotta a levelet, mert azt hitte, hogyha siet a levél felbontásával, könnyen elveszhet belőle valami szó, ha csak valami árva szócska is; . . . aztán beléült anyja karosszékebe és hozzáfogott az olvasáshoz.

Mióta szólítja őt Bill »öns«-nek? Bizonyára tévedett, . . . vagy . . . mégsem; hiszen egész világosan így áll. Talán elvesztette az eszét?

A levél a következőleg hangzott:

Drága barátnóm!

Nagyon nehezemre esik, önnek tudomására hozni azt, amit elmondani akarok, mégis úgy érzem, hogy hibát, megbocsáthatatlanul nagy hibát követtem volna el, ha az alább következőket elhallgattam volna.

Minden reménységem, mely engemet egy szebb jövővel biztatott, szertefoszlott. Ezt kötelességemnek tartom önnek is közölni és fölkeríteni, hogy ezen nyugod-

○ **Mohács a színészetért.** Mohács intelligens fiatalsága *Brand Ede*, állami polg. iskolai igazgató elnöklete alatt okt. 17-én értekezletet tartott, a hol határozottá lett, hogy Mohácson színpártoló-egyesület szerveztessék a kormány által jóváhagyandó alapszabályokkal. Az alapszabály-tervezetet dr. *Tarnai Károly* ügyvéd, ki a sajtóban már éveken át küzdött ily egyesület létesítésének érdekében, igen praktikus részletekben mutatta be az értekezletnek, mely dr. *Tarnainak* előterjesztését nagy lelkesedéssel magáévá tette. A terv kivitelére a bizottság nyomban meg is alakult. Elnökké lett *Brand Ede*, állami polg. iskolai igazgató, jegyzővé pedig dr. *Bernáth Soma* ügyvéd. Dr. *Tarnai Károly* Mohács közönségéhez intézendő igen lendületes felhívást is szerkesztett, melyet a jelenlevők mind aláírtak. Tagok gyűjtésére pedig vállalkoztak: dr. *Antrits Tivadar* ügyvéd, *Auber Vilmos*, gyógyszerész, *Bene Károly*, posta- és távirtda-hivatali főnök, *Krivitz Tamás*, az iparos olvasókör igazgatója, *Kondor Ferenc*, adótiszt, dr. *Margittai Valér*, járásbíró, aljegyző, *Neubrunn Tóbiás*, polg. iskolai tanár, dr. *Reder Károly*, ügyvéd, *Rosenthal Izidor*, téglagyáros, dr. *Rüll János*, közkórházi főorvos, *Szlamay Béla*, járásbíró, aljegyző, dr. *Viola Lajos*, városi főorvos, *Weisz Vilmos* bőrgyáros stb. bizottsági tagok. Az ügy oly kezekbe van letéve, hogy a siker biztosnak mondható. Mohács ezután egyike lesz azoknak a vidéki városoknak, ahol nagyobb szintársulatok is biztos talajon teljesíthetik nemzeti kulturális feladatukat.

Közgazdaság.

□ **Fellépett állatjárványok.** Megyénk *Berkessd* községének sertésállományában a sertésvész, *Szür* község szarvasmarhaállományá-

ban a léptene és *Mohács* községben a macskák között a veszettség fellépett. Ezért a jelzett községek a járvány megszűntéig hivatalosan zárlat alá helyeztetek.

Folyó sz. 22. Idénybérlet 22. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Péntek, 1899. október 20-án.

Gyurkovics leányok.

Életkép 4 szakaszban. Irta: Hercegh Ferenc. (Rendező Könyves.)

S Z E M É L Y E K :

Radványi	Bátosi	Klári	Kendy
Horkay	Könyves	Terka	Dobos
Gyurkovicsné	V. Ágh	Sándorfi	Delli
Kati	Hadrik	Gida	Nádasy
Sára	S. Melcer	Semsey	Sebestvén
Ella	N. Takács	Kemény	Zajonghy
Liza	Molnár	Jankó	Sarlay
Mici	Baróthi	Primás	Boár

Szombat, okt. hó 21-én

Kisértetk.

Ibsen drámája.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel

1899. október 19. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 72.4 (emelkedő.)

Hőmérsék = 1.2 °C

› maximuma : 9.3 °C

› minimuma : 2.3 °C

Párányomás : 4.8 mm.

Relatív nedvesség : 96.

Felhőzet : = ●

Szélirány s erő :

Csapadék 24 órai :

Állandó.

Dr. Czürer.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL :

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:33
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:14	3:40	12:10
(B.-Szt.Lőrinczről				
<i>B.-Sellyére</i> v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20

	V. v.	Sz. v.
Bacs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:06	7:11
<i>Bacs</i>	10:51	9:00
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41
<i>Bécs</i>	7:42	7:17

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:20
<i>Úszögh</i>	5:50	12:27	4:40	8:35
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:13	5:27	9:23
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:18	5:32	9:28
<i>Eszék</i>	8:08	2:27	6:47	10:46

(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35*) sz. v. 1:55 sz. v. 10:05.
Mohács érk. 7:44 11:35 2:39 10:49

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán, pénteken és vasárnap indul reggel 8:30 fölfelé minden kedden, péntek és vasárnap éjjel 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel 1:10.

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közkedik.

jék meg, mert ezen változtatni nem lehet. Mondhatom önnek, hogy mindig, minden körülmények között csak a legigazabb baráti szeretettel fogok önre visszaemlékezni és ennek fejében nem kérek mást, csak azt, hogy ne írjon többet nekem.

Isten önnel! Maradok az ön változhatatlan jó barátja

Bill Stolczing.

Mikor a levél olvasásával elkészült, sokáig meredten bámult maga elé. Megszűnt gondoskodni, csak szive mélyén érzett valami kimondhatatlan fájdalmat.

A kandallón álló óra kilencet ütött, Gertrud fölpillantott. Ugy emlékezett, hogy csinálni akart valamit, mielőtt a levél megérkezett.

Csakugyan igaz.

Főlemelkedett székébe, aztán odament a karácsonyfához és a rajta levő kis gyertyákat meggyújtotta. Majd apró darabokra szakította a levelet, a melyet Billnek irt és beledobta a kandallóba.

HUSZADIK FEJEZET.

Néhány napig messze elkerülte a lakását. Bujdosott. Betért a templomban is csak azért, hogy kábult fejét az oltár hideg lépcsőjére lehajtva, megnyugtatta lázongó lelkiismeretét.

— Istenem, te nagy. néma Isten, mondd meg, mit tettem, hogy ezt a csapást kiérdemeltem tőled? — fohászkozott kezeit tördelve.

Majd újra, meg újra elővette Bill levelét. A szerel-

met kereste benne, a melyről még mindig azt hitte, hogy nem ért véget, csak elrejtőzött a kimért, udvarias szavak mögé; de hasztalan kereste, mindig csak arról kellett meggyőződnie, hogy a szerelmet nem találja.

Minden férfi így tesz, aki egy nem tetsző viszonyból menekülni akar. Nekem nincs jogom őt szemrehányásokkal illetni, az igaz, de a dolgok mibenlétét mégsem tudom magamnak megmagyarázni. Hogy a viszony, mely bennünket egymáshoz kapcsolt, neki most már terhére volt, ezt értem, de hogy miért hozta ez őt olyan állapotba, hogy lemondását ebben a rideg és sok tekintetben érthetetlen formában adja tudtomra, ezt — hasztalan — nem tudom megérteni. Istenem! olyan ez, mint mikor a hajókatasztrófák idején egy meglelt férfi vízbe taszít egy védtelen gyermeket, mert ez akadályozta a menekülésben.

Órák hosszáig tűnődött rajta, hogy írjon-e neki levelet. Nem irt, nem, mert büszkesége megtiltotta ezt neki. Azokra a leányokra gondolt, akik kitartó ragaszkodással még akkor is ostromolják a férfit, mikor már ez kézzelfogható bizonyítékát adja annak, hogy a viszony terhére van. Nem, ő erre sohasem volna képes.

És újra erőt vett rajta a fájdalom.

Bill szerelme ugyanaz volt neki, mint a hajósnak a világító toronyból előlővellő fénytenger, amely bevilágítja a veszélyes szirtekkel megrakott tenger sötét birodalmát és irányt ad a fektelenül tobzódó hullámok tetején tovasikló gyöngye járműnek. Ez a világosság most kialudt. Bizonytalanul, tétovázva áll így a viharos sötétségben és kétségbeesetten kérdezi magától, hogy melyik sziklán fog hajótörést szenvedni.

TÁVIRATOK.

Zavargás és vérengzés Csehországban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Prágából táviratozza tudósítónk, hogy a csehek elkeseredése a nyelvrendeletek visszavonása fölött egyre fokozódó mértékben nyilvánul.

Tegnap három helyen történtek olyan mérvű zavargások, melyek a katonaság s a polgárság között véres összeütközésre vezettek.

Prerauban a zavargók beverték a németek és zsidók ablakait. A csendőrség közbelépett ugyan, de miután nem tudta a rendet helyreállítani, kénytelen volt katonaságot rekvirálni. A katonaság az összeütközés alkalmával sortűzet adott a népre, melynek soraiból 33-an sebesülve hullottak a kövezetre. Az elesettek közül sokan súlyos sebesülést szenvedtek.

Hasonló véres összeütközés volt Jaromírban és Godínban is.

A német nyelv visszaállítása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A prágai Landesgericht elnöke leiratot intézett az összes alantás bíróságok elnökeihez, melyben meghagyja, hogy egész Csehországban a bíróságok belső ügykezelési nyelve ismét a német lesz.

Háború Transzválban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az angol kormány mozgósította az összes tartalék-csapatokat, ami Londonban óriási szenzációt okozott.

Ezek a csapatok, amelyek béke idején csak keretben léteznek, 130.000 emberből állnak. Mozgósításuk bizonyítja, hogy a helyzet az angolokra nézve rendkívül komoly. Erre mutat különben az is, hogy az angol kormány mindent elkövet arra nézve, miszerint a harcterről az angolokra nézve kedvező hírek továbbítását megakadályozza. Nevezetesen megtiltotta, hogy a harctéri tudósítók a csapatokhoz csatlakozzanak.

Az angolok nagyon tartanak attól, hogy a fokföldi hollandusok fellázadnak és a boerokhoz csatlakoznak.

Mafekingnél kemény és heves ütközet folyik. A boerok ostroma rendkívül heves és a város már nem soká tarthatja magát.

Bucsuzás Gyulay Páltól. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kissfaludy-társaság ma testületileg bucsuzott el volt elnökétől, Gyulay Páltól. Dél előtt 10 óra tájban gyalogosan vonult fel a társaság Gyulay Pálnak a Szentkirályi-utca 13. számú ház III-ik emeletén levő lakásába. Az előszoba ajtaját maga az öreg úr nyitotta ki, kit a tagok mikor megpillantottak, megéjleneztek.

Gyulay meleg kézzorítással üdvözölte a tisztelgőket, aztán bevezette őket dolgozó szobájába. Itt Szász Károly mondta el a társaság nevében bucsubeszédét.

Az éljenzés lecsillapultával Gyulay Pál zokogás közt, el-elfuló hangon válszolt.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

KIR. TÁBLAI ÉRTESTŐ.

1899. évi okt. hó 16-án s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helybenhagyva, mv. = megváltoztatva, rny. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendelvényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 1873. Kiskoru Mérey Ernő s t. — Thassy Jolán s t. 22945 frt 27 kr. — hh.
1901. Schmidt Anna — Schmidt Antal s t. öröks. — rend.
1902. Albert Zsófia — Ötvös János s t. öröks. — hh.
2041. Zakál Henrik — Robb András 550 frt adóslével kiad. — fo.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 2424. Kovács Márton s t. — özv. Beck Györgyné s t. 300 frt. — mv.
2490. Közados Stern László csőd megszűnt. — rend.
2647. Foris József elleni csődügy. — hh.
2058. Körmendy Ede — Wollák József 400 frt. — rny.
2072. Klein Lázár — özv. Császár Józsefné s t. 125 frt. — rend.
2158. Steiner Sámuel — Brichta József 111 frt. — vu.
III. 2405. Kovács Mihály s t. — Kosszal János végr. — hh.
2506. Szigetvári takptár — Kovács István s t. végr. — hh.
2507. » » — Hideg Markó s t. végr. — vu.
2508. Borovicz Adolf — Reinitz Gyula s n. végr. — mv.
2408. Goitein E. M. — Martin Mátyás s t. 108 frt. — hh.
2409. Weisz Sándor — Varga Bálint végr. — mv.
2419. Bene János — Kis Lajos 150 frt. — hh.
2438. Tischler György — Horváth Ferenc 106 frt 50 kr. — mv.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 2410. Patai Zsuzsanna s t. — Patai István öröks. — fo.
2426. Bakai György — Bakai Juli öröks. — hh.
2504. Czippan István (burkus) s t. — Mihácz Ferenc s t. ing. tjog. — hh.
2505. Nagy Mihály — Horváth József ing. birt. — hh.
2542. Szalai Mihály — Tóth János s t. ing. birt. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

- V. 2314. Czigány Alajos — Grünfeld Sándor s t. ing. tjog. — rny.
2425. Máté Terézia s t. — Szahó Ferenc ing. tjog. — mv.
2427. Berger Antal — Hirschman Mór s t. 694 frt. — hh.
2428. Győri János — Győri Ferencné szerződ. érvényt. — hh.
2470. Máté Imréné — Simon János okir. kiad. — hh.

Előadó: Graff Károly.

- III. 2321. Müller Péter — Nehr József zjog. előj. — hh.
2322. Hesz Éva — Lengl Péter s t. tjog. bek. — rend.
2331. Ögróf Pallavicini Ede — Modos község pót helyszin. — vu.
2389. Ullmann Lajos — Kirchof Lajos s n. tjog. bek. — rend.
2390. Zadrávecz György s t. — Csizmadia Mária zjog. előj. — rend.
2449. Weininger András — Márcz Antal s t. tjog. bek. — rend.
2531. Simonffy János — Hölczl Mór végr. — rend.
2553. Bozsér Mihály — Dr. Tarnai Károly végr. — hna.
2554. Kerner György s t. — Mózes György s t. végr. — rend.
2564. Tóth Mihály — ifj. Samu János végr. — vu.
2565. Tóth József — Hamvas József s n. végr. — hna.
2566. Goldstein József — Tubos János s n. végr. — hh.
2578. S. Taussig cég — Berger és társa cég végr. — mv.

Előadó: Szabokrszky Ferenc.

- III. 2332. Kovács (Buli) János — Bika István végr. — rny.
2563. özv. Pichler Ferencné önk. ár. — rend.
2567. Mózsi Mihály s t. — Szászi István s n. végr. — rend.
2674. Szabó János — Szabó József végr. — rny.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 2688. Tabak Ignác s t. lopás. — hh.
2695. Dobszay Sándor gond. ok. suly. t. sért. — hh.
2698. Özv. Kugler Ferencné becs. sért. — mv.
2706. Molnár György k. t. sért. — rny.
2712. Molnár Antal s t. becs. sért. — vu.
2713. Terkovics Pál k. t. sért. — hh.
2714. Kovács György becs. sért. — hh.
2715. Hoch Miksa k. t. sért. — vu.
9716. Mustus Sándorné becs. sért. — hh.
2723. Suri György » — vu.
2724. Tuller István k. t. sért. — vu.
2742. Schmid János s t. k. t. sért. — rhh., rvy.
2775. Horváth János s t. lopás. — rend.
2779. Molnár Ferenc » — hh.
III. 2654. Lőrincz Jánosné rágalm. — mv.
2674. Hreses István lopás. — hh.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 2918. Weppert Györgyné család. — hh.
3194. Zsibrek Róza s t. lopás. — hh.
3195. Sánta Antal s t. lopás stb. — hh.
III. 2809. Gallai József suly. t. sért. — rend.
2838. Kertész György » — hh.
2869. Klein Zsigmond s t. levéltitok megsért. — hh.
2870. Egri Ignác s t. szerencsejáték. — rend.
2881. Sipos István s t. suly. t. sért. — hh.
2892. Horváth Péter s t. » — hh.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 2784. Mórocz Károly kettős házass. — hh.
2785. Imre Jenő s t. párviadal. — hh.
2790. Bodor Lászlóné hat. etl. erősz. — fo.
2792. Weisz Ábrahám s t. zsarolás. — hh.
3196. Lénárt Sándor s t. lopás. — rny.
3197. Ács Tita István szánd. emb. ölés stb. — hh.
III. 2777. Farkas József közes. ell. kih. — hh.
2801. P. Tót János rágalm. — mv.
2804. Zsámbokréti Julianna rágalm. — rend.
2806. Deák János k. t. sért. — rend.
2808. Menyhei Istvánné rágalm. — hh.
2830. Szakács Istvánné s t. rágalm. stb. — hh.
2839. Szűcs Ferenc becs. sért. stb. — hh.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 2789. Kovács Mátó hamis vád. — rny.
2791. Kuka Mihály szánd. emb. ölés. — rny.
2863. Egyed Ferenc sikk. — hh.
3193. Szenes György gyujt. — hh.
3198. Horváth (Roboz) István lopás. — hh.
III. 2810. Kozma Mihály közeg. ell. kih. — hh.
2815. Nagy Mátyás s t. becs. sért. — hh.
2842. Özv. Tollas Jánosné s t. becs. sért. — fo.
2867. Bosnyákovics Lajos s n. » ms.
2868. Ifj. Bernáth Jánosné s t. k. t. sért. — fo.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi október hó 23. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 2055. Horváth Ferenc — özv. Spannenberger Imréné ing. tj.
2164. Horváth Dákné — Kucsancsanin Koszta öröks.
III. 2618. Ábrahám Sándor — özv. Ábrahám Istvánné végr.
2620. Hausner & Comp. cég — Günsberger Mór végr.
2633. Kadarkuton elhalt Nagy Márton hagy.
2686. Bükkösdön elhalt Molnár József »

Előadó: Tóth Béla.

- V. 2471. Oberländer Henrik — Oberländer Erzse házass. felb.
2491. Ernst János — Gász Teréz házass. felb.
2536. Farkas Dávid — Dr. Keck László panasz.
2546. Bellai János — Pap Lidi házass. felb.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 1834. Geiszel Viktor — Csordás József s n. 980 frt.
1837. Kohn Gáspár — Oroszi József r. per.
2196. Siklósi tak. és hitel-egylet — Koharics Józsefné s t. 60 frt.
III. 2439. Breuer Ignác — Balazsin Mór 49 frt.
2469. Goitein E. M. — Walter György s t. 200 frt.
2485. Scherz Zsigmond és fia — Szász Lajos s t. 170 frt 21 kr.
2509. Bischitzky Miksáné — özv. Korchmáros Sándorné végr.
2642. Dr. Székely Ede — Szinger Jakab végr.
2690. Hadaró István s t. — Potó István »
2714. Paksvideki takptár — Szenitzey Ákos végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2543. Kis Katalin s t. — Kis Mihály s t. öröks.
2576. Nagy József s n. — Bunovác Antal birt. per.
2613. Csepán József s t. — Bódis Ilona 633 frt 69 kr.
2649. Lakatos János s n. — Kis Katalin hártérít.
2654. Steiner Lajos — Pecsét János 2000 frt.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röhl Gyula.*

- V. 2447. Sárközi Sándor s t. — özv. Sárközi Sándorné s t. öröks.
2573. Lenc György s t. — Németh Ignác s t. 1687 frt 17 kr.
2580. Cinkai Bálint s t. — özv. Cinkai Jánosné öröks.
2602. Bubregyh Aranka — Bubregyh Béla s t. vagyon köz. m.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2463. Umráth s t. cég — Czene István zjog. bek.
2466. Grósz Samuné s t. — Lukács Károly s n. bérleti jog. bek.
2569. Poszovác Markó s n. — Sárác Mató végr. mszúnt.
2596. Mohácsi takptár — Kann Lipót végr.
2607. Fuchs Adolf — Repka József »
2619. Dávid Imre s n. — Varga János »
2628. Winter Károly — Schwarcz Samu végr.
2641. Schwarcz Herman — Dr. Egry Béla végr.
2660. Jölley Luiza s t. — Ley Géza végr.
2661. Krausz Jakab — Diamant Ignác végr.
2675. özv. Tompos Jánosné — Bence Jánosné végr.
2676. Reiner Mór — Kis Julianna végr. mszúnt.

Előadó: *Zsombokszky Ferenc.*

- V. 1700. Hehher Menyhért — Adler Sándor s t. törl.
1728. Dr. Székely Ede — Turó Péter s t. 74 frt 01 kr.
1891. Arnold János s n. — Preindl Mihály s n. szerződ. kiad.
1911. Geiszthauer Ferenc s n. — Gáli András s t. zjog. törl.
1936. Pikali József s n. — Tiszár Anna s t. ing. teherment.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2781. Kovács Antal becs. sért.
2788. Jeszemovits Péter s t. lopás.
2829. Vass Istvánné s t. becs. sért.
2833. Kovács Istvánné lopás.
2837. Prandtner Józsefné s t. becs. sért.
2874. Fusch Ádámné »
2940. Takács István k. t. sért.
2984. Cseh Mari s t. lopás.
2986. Ór. Morgia József s t. lopás.
3016. Weisz Sándor »
III. 2677. Molnár József s t. szem, szab, megsért.
2678. Nyári József id. vagyon elfogl.
2680. Sipos Imre rágalm.
2699. Ifj. Petrovics István s t. sért.
2700. Dr. Kaufmann Ernő m. lak. sért.
2702. Sáfár Illés s t. sért.
2709. Haragó Károly s t. lopás.
2746. Takács Izabella »
2747. Rókus Császár Jánosné lopás.
2752. Novakovits Mihály rágalm.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2776. Vince Ferenc s t. s. t. sért.
2862. P. Fund János s t. sért.
3015. Márkus István s t. s. t. sért.
3202. Samu János (Olajos) lopás.
III. 2898. Óri Mihályné suly. t. sért.
2924. Kis Péter s t. »
2926. Hencsei Mihály »
2941. Bán János »
2942. Franz Mátyás »
Előadó: *Angyal Pál.*
- V. 2793. Timár János hat. ell. erősz.
2799. Balatinác Filó s t. vall. ell. véts.
2800. Hinterberger Jakab rágalm.
2832. Horváth István »
2864. Mátits Péter erősz. nemi köz.
III. 2849. Kocsis György rágalm.
2850. März Ede s t. »
2872. Müller Adolf s t. » és lopás.
2886. Varga János »
2887. Szabó Sándor »
2899. Pap Laczi Ferenc suly. t. sért.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2517. Fleischmann Ede sikk.
2727. Panis Lőrinc s t. ember ölés.
2760. Wital József hamis vad.
2774. Vince Hesen József s t. org.
2786. Fischer Manóné s t. vétkes buk.
III. 2763. Ifj. Farahó István lopás
2811. Günsberger Mór levéltitok msért.
2812. Mohavecz Jusztina s t. levéltitok msért.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2878. Bika József s t. hamis tan.
2900. Horváth József m. okir. ham.

2901. Apáti János s t. lopás s org.
3233. Marescecz Pál m. okir. ham.
III. 2871. Kusz János lopás.
2885. Mártz András »
2936. Gombkötő István id. ing. rong.
2944. Kovács Béni s t. becs. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

5668. sz.

tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi kir. jbiróságnak 1898. Ö. 396/7. szám alatt néhai Mufics Jánosné szül. Sajnóvits Mártha hagyaték tárgyában hozott végzése s az ahhoz csatolt hegyatéki iratok s az azokban megállapított árverési feltételek alapján a végrehajtás joghatályával bíró önkéntes árverés, tekintettel a hagyatéki leltárban foglalt becsértékre a pécsváradi kir. járásbíró területén levő a kátolyi 212. számú betétben Mufics Jánosné szül. Sajnóvits Mártha nevében álló A. I. 1—2. sorsz. 1749. 1862. hrsz. ingatlanra 80 frt; a kátolyi 213. számú betétben ugyanannak nevében álló A. I. 1—2. sorsz. 1022. hrsz., 75. népssz. lakház és udvar és 1023. hsz. beltelki szántóra 250 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverés 1899. évi október hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Kátoly községben a bíró lakásán tartatik meg; kikiáltási ár a becsár, az ingatlanok azonban a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Az árverezők tartoznak a becsár 10%-át, bánatpénzként letenni; a bánatpénz a vételár utolsó részletébe fog beszámíttatni.

Pécsvárad, 1899. évi június hó 21. napján, a kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Schill,

kir. járásbíró.

1539. sz.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbírósnak 1899. évi V. II. 11. számú végzésével, Horváth Antal ügyvéd által képviselt, özv. Felbermayer Nándorné felperes részére, Hoppel Lajosné Mária alperes ellen 18 frt 20 kr. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 541 frtra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak V. II. 11/5. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követeléseire erejéig is, alperes lakásán Pécsett, Irgalmasok-utca 1. és Király-utca 27. sz. alatt leendő megtartására határidőül 1899. évi október hó 26-ik napjának délutáni 2 órája tüzetik ki, mikor a bíróilag lefoglalt üzleti árucikkék, butorok, berendezések s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Kelt Pécsett, 1899. évi október hó 10-ik napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.

Németh József

férfi- és gyermek-ruha üzlete.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **f. é. szeptember hó 1-én az Irgalmasok-utca 12. sz. alatt** (a volt „Béka“ üzlethelyiségében) a mai kor igényeinek megfelelő

kész

férfi- és gyermek-ruha

üzletet

nyitottam, melyvel kapcsolatban egy **szabó-műhelyt** is felállítottam, hol a **legelegánsabb öltönyök a legjutányosabb ár mellett** úgy készen, mint mérték után megrendelhetők.

Midőn tehát a nagyérdemű közönség szives pártfogását kérem, vagyok

Pécsett, 1899. október hóban

kiváló tisztelettel

NÉMETH JÓZSEF.

6722. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Nemes Vilmos végrehajtónak, Ullrich Jánosné szül. Hoffman Róza végrehajtást szenvedő elleni 265 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. jbiróság területén lévő Pécsvárad község és határában fekvő a pécsváradi 36. sz. tjkben kiskoru Hoffmann Jusztin, kiskoru Bauminger Károly, kiskoru Bauminger Mária, özv. Molnár Edéné szül. Hoffmann Róza most férj. Bauminger Ádámné nevében álló s az 1881. LX. 156. §-a alapján egészben elárverezendő. A † 2. sor 3007. hrsz. rétre 180 frt, a pécsváradi 1082. sz. tjkben ugyancsak nevében álló s szintén egészben elárverezendő 3014. hsz. rétre 163 frt, a pécsváradi 476. sz. tjkben 3006. hsz. 408. néprsz. a felvett malom, kert és udvarból özv. Molnár Edéné sz. Hoffmann Róza most férj. Bauminger Ádámné jutalékára 182 frt, a pécsváradi 1178. sz. tjkben 1626. hsz. a felvett szántóból ugyanannak jutalékára 132 frt, a pécsváradi 1402. sz. tjkben 1629. hsz. a felvett szántóból ugyanannak jutalékára 102 frt, a pécsváradi 1209. sz. tjkben 1541. hsz. a felvett ingatlanból ugyanannak jutalékára 64 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi november hó 27-ik napján d. e. 10 órakor a pécsváradi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi november 21-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 : 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1899. évi augusztus hó 14-én a kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság.

Schill

kir. aljbiró.